

VYSVĚTLENÍ ZADÁVACÍ DOKUMENTACE Č. 3

dle § 98 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění (dále jen „ZZVZ“)

VEŘEJNÁ ZAKÁZKA: Dům s pečovatelskou službou v Praze Řepích, ev. č. Z2020-046562

ZPŮSOB ZADÁNÍ: Nadlimitní veřejná zakázka na stavební práce zadávaná v užším řízení dle § 58 ZZVZ

ZADAVATEL:

Název: Městská část Praha 17
Sídlo: Žalanského 291/12b, 163 02 Praha 6 - Řepy
IČO: 00231223, DIČ: CZ00231223
Zastoupená: PhDr. Jitkou Synkovou, starostkou MČ Praha 17

DOTAZ Č. 3 a 4 ze dne 20.01.2021:

Zadavatel v rámci požadavků na prokázání splnění kvalifikačních předpokladů požaduje v čl. 6.4.2 Zadávací dokumentace následující:

Hlavní stavbyvedoucí/vedoucí projektu

- Osvědčení o autorizaci v oboru pozemní stavby (IP00) – autorizovaný inženýr podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
- Min. 5 let praxe při vedení realizace pozemních staveb,
- Prokazatelná zkušenost s realizací ve funkci hlavního stavbyvedoucího/vedoucího projektu nejméně na 1 stavební práci dokončené v posledních 5 letech, jejíž celková smluvní cena činila alespoň 170 mil. Kč bez DPH, a která spočívala v realizaci novostavby budovy občanského vybavení dle definice uvedené v § 2 odst. 1 písm. k) bod 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a v § 6 odst. 1 vyhlášky č. 398/2009 Sb. o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, jejíž součástí bylo minimálně: o realizace ubytovacích kapacit pro min. 90 osob a dodávka plynové kotelny o výkonu min. 400 kW.

Zástupce hlavního stavbyvedoucího

- Osvědčení o autorizaci v oboru pozemní stavby (IP00) – autorizovaný inženýr podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
- Min. 5 let praxe při vedení realizace pozemních staveb,
- Prokazatelná zkušenost s realizací ve funkci hlavního stavbyvedoucího/zástupce hlavního stavbyvedoucího/stavbyvedoucího nejméně na 1 stavební práci dokončené v posledních 5 letech, jejíž celková smluvní cena činila alespoň 100 mil. Kč bez DPH, a která spočívala v realizaci novostavby nebo rekonstrukci budovy občanského vybavení dle definice uvedené v § 2 odst. 1 písm. k) bod 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a v § 6 odst. 1 vyhlášky č. 398/2009 Sb. o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, jejíž součástí byla realizace ubytovací nebo lůžkové kapacity pro min. 50 osob.

Dotaz č. 3

Zadavatel tedy požaduje, aby v jeho stavebním týmu byl jak hlavní stavbyvedoucí, tak zástupce stavbyvedoucího. U obou těchto osob zadavatel nastavil požadavek na autorizaci ve stupni autorizovaný inženýr. Dodavatel však má za to, že takové nastavení kvalifikačních požadavků je příliš striktní a v rozporu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále „zákon“) K odbornému výkonu činností není zapotřebí nejvyššího stupně autorizace, navíc u obou takto zaměřených členů týmu.

Dodavatel si dovoluje poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 87/2008 ze dne 9. 7. 2009, podle kterého předmět veřejné zakázky vychází z potřeb zadavatele a může mít nejrůznorodější charakter daný jeho věcným obsahem, potřebami zadavatele, jeho finančními možnostmi, apod. Odpovědnost za stanovení kvalifikačních kritérií je proto plně na zadavateli. Zadavatel podle předmětu veřejné zakázky volí konkrétní další kvalifikační kritéria, kterými vymezuje odpovídající úroveň způsobilosti dodavatele poskytnout, dodat nebo provést předmět veřejné zakázky. Zadavatel musí pečlivě vážit, jaké minimální kvalifikační požadavky jsou pro provedení jím zadávané veřejné zakázky nezbytné. Musí se přitom vyvarovat všech požadavků, které s předmětem zadávané zakázky nesouvisí věcně

či bezprostředně. (...) tyto požadavky musí být vždy přiměřené ve vztahu k druhu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky. Stanovení kvalifikačních kritérií včetně jejich minimální úrovně rozhodně nemůže vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení, či k jakémukoliv zvýhodnění některého z potencionálních dodavatelů. Dále v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že nastavení kvalifikačních předpokladů, které znemožní některým dodavatelům se o veřejnou zakázku ucházet, lze považovat za skrytou formu nepřipustné diskriminace v zadávacím řízení.

Jak stanovuje rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (Č.j.: ÚOHS-32263/2020/500/JBě): Během celého zadávacího procesu je zadavatel povinen dodržovat zásady zadávání veřejných zakázek stanovené v § 6 zákona. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace. Diskriminací se rozumí jiný, rozdílný přístup k jedné skupině než k jiné skupině či celku. V oblasti veřejných zakázek se diskriminací míní zejména bezdůvodně ztížená možnost či přímo nemožnost účasti v zadávacím řízení pro jednoho nebo více dodavatelů. Podstatou řádné aplikace této zásady tedy je, aby žádný z dodavatelů nebyl postupem zadavatele bezdůvodně zvýhodněn nebo znevýhodněn oproti jiným subjektům. Zásadu zákazu diskriminace je zadavatel povinen dodržovat v průběhu celého zadávacího řízení, a to již v době přípravy zadávacích podmínek. Zadávací podmínky tedy musí být nastaveny tak, aby vůči všem potenciálním dodavatelům působily rovně a nediskriminačně (§ 6 odst. 2 zákona), přičemž z těchto základních zásad vyplývá, že zadávací podmínky nesmí určitému okruhu dodavatelů či přímo jednomu dodavateli bezdůvodně dávat jakoukoli konkurenční výhodu

Stavbyvedoucího podle zákona č. 360/1992 Sb. (autorizační zákon), ve znění pozdějších předpisů, může podle jejího § 18 písm. h) vykonávat autorizovaný inženýr (s odpovídajícím VŠ vzděláním) anebo podle § 19 písm. d) autorizovaný technik/stavatel (s odpovídajícím VŠ anebo SŠ vzděláním). Dodavatele nevidí žádný důvod k tomu, aby oba členové týmu (stavbyvedoucí i jeho zástupce) museli mít autorizaci ve stupni inženýr (tím pádem vysokoškolské vzdělání). Zejména s ohledem na fakt, že spousta zadavatelů už od takových přísně nastavených požadavků ustupuje, a to za účelem rozšíření hospodářské soutěže s cílem neomezovat soutěž tam, kde to není zcela nezbytné. Jistě chápeme požadavek autorizace, avšak v momentě, když by stejnou odbornost dokázal prokázat autorizovaný technik např. s delší praxí, opravdu není na místě omezovat skupinu potenciálních dodavatelů a účastníků zadávacího řízení tím, že zadavatel požaduje autorizovaného inženýra (potažmo dva). I z praxe je prokazatelné, že autorizovaný technik se středoškolským vzděláním a s delší praxí dokáže prokázat právě díky delší praxi daleko širší znalosti a hlubší porozumění problematice.

Zadavatel musí brát zřetel jednak na již zmiňované základní zásady podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona, a zároveň dbát na přiměřenost (proporcionalitu) požadavku. Samotná proporcionalita se poměřuje naplněním tří dílčích kritérií, které představuje vhodnost, potřebnost a proporcionalita v užším slova smyslu (tzv. test proporcionality). V posuzování vhodnosti nastavené kvalifikace by měl zadavatel zkoumat, zda opatření vede k účelu, který má naplňovat. Kritérium potřebnosti určuje, zda nelze dosáhnout požadovaného účelu i jiným prostředkem, než je poměřované opatření. Posledním kritériem je proporcionalita v užším slova smyslu, tedy poměřování toho, zda je posuzované opatření skutečně přiměřené požadovanému cíli a nepředstavuje excés či neúnosné narušení některého ze základních principů zákona o veřejných zakázkách (§ 6 odst. 1 zákona). Zde by se měl zadavatel zamyslet minimálně nad kritériem potřebnosti. Opravdu je potřebné požadovat dva autorizované inženýry? Nelze dosáhnout požadovaného účelu i jiným prostředkem – tedy požadavkem na autorizovaného technika např. s delší praxí? Tím by zadavatel jisto jistě dosáhl širšího soutěžního prostředí. Nutno dodat, že tyto podmínky musí být splněny kumulativně, pokud daný požadavek, byť i jednu z vyjmenovaných podmínek, nesplňuje, pak nelze takový požadavek považovat za přiměřený.

Dotaz č. 4

Zadavatel dále požaduje, aby 4 členové týmu (hlavní stavbyvedoucí, jeho zástupce, specialista – elektroinstalace, specialista – technické zařízení budovy) prokázali své zkušenosti v posledních 5 letech. Avšak u zeměměřičského inženýra takový požadavek nemá. Toto pětileté časové omezení považuje dodavatel za jednoznačně nepřiměřené, což v důsledku odporuje základním zásadám stanoveným v § 6 zákona, na kterých stojí celé zadávací řízení. Konkrétně má dodavatel i zde za to, že stanovením tohoto požadavku došlo k porušení zásady přiměřenosti a zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

I zde dodavatel připomíná, že z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že za porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace je třeba považovat i tzv. skrytou diskriminaci, kdy zadavatel nastaví požadavky na technickou kvalifikaci zjevně nepřiměřeně ve vztahu k velikosti a složitosti a technické náročnosti konkrétní zakázky tak, že je nemohou splnit ani ti dodavatelé, kteří by jinak byli k plnění předmětu zakázky objektivně způsobilí (blíže viz NSS sp. zn. 1 Afs 20/2008-152) Tento závěr byl opakovaně potvrzen v dalších rozhodnutích Nejvyššího správního soudu (viz např. Č.j. 7 Afs 44/2013- 37, 10 As 192/2017-54), krajských soudů i ÚOHS. ÚOHS navíc definoval, co musí splňovat jakýkoliv požadavek zadavatele, aby byl považován za přiměřený. Dodavatel proto

opět uvádí, že podle výkladu ÚOHS zadavatel musí brát zřetel jednak na již zmiňované základní zásady podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona, a zároveň dbát na přiměřenost (proporcionalitu) požadavku. Samotná proporcionalita se poměřuje naplněním tří dílčích kritérií, které představuje vhodnost, potřebnost a proporcionalita v užším slova smyslu (tzv. test proporcionality). V posuzování vhodnosti nastavené kvalifikace by měl zadavatel zkoumat, zda opatření vede k účelu, který má naplňovat. Kritérium potřebnosti určuje, zda nelze dosáhnout požadovaného účelu i jiným prostředkem, než je poměřované opatření. Posledním kritériem je proporcionalita v užším slova smyslu, tedy poměrování toho, zda je posuzované opatření skutečně přiměřené požadovanému cíli a nepředstavuje exces či neúnosné narušení některého ze základních principů zákona o veřejných zakázkách (§ 6 odst. 1 zákona). Zde by se měl zadavatel zamyslet minimálně nad kritériem potřebnosti. Opravdu je potřebné požadovat zkušenosti v posl. 5 letech? Nelze dosáhnout požadovaného účelu i jiným prostředkem – tedy požadavkem na zkušenost v delší době? Tím by zadavatel jisto jistě dosáhl širšího soutěžního prostředí. Nutno dodat, že tyto podmínky musí být splněny kumulativně, pokud daný požadavek, byť i jednu z vyjmenovaných podmínek, nesplňuje, pak nelze takový požadavek považovat za přiměřený.

Stanovené časové omezení zadavatelem považuje dodavatel za nepřiměřené a značně omezující soutěž, jelikož zejména u osoby hlavního stavbyvedoucího se jedná o dosti specifickou a rozsáhlou stavbu. Jistě opět nelze pochybovat (na základě posouzení proporcionality), že by byl odpovídajícím členem týmu rovněž stavbyvedoucí, který by takovou stavbu realizoval v posledních 6,7, či 10 letech.

Naprostá většina dodavatelů, včetně dodavatele podávajícího tuto žádost, má tak v důsledku nezákonného kvalifikačního předpokladu znemožněnu účast v zadávacím řízení, ačkoliv by jinak veřejnou zakázku mohli plnit stejně úspěšně jako ostatní dodavatelé.

Dodavatel připomíná, že účelem stanovení technických kvalifikačních předpokladů je zajistit, aby veřejná zakázka byla plněna takovým uchazečem, který je k tomu dostatečně technicky způsobilý. Prostřednictvím požadavků na splnění technických kvalifikačních požadavků má tedy dojít k eliminaci účasti v zadávacím řízení pouze na ty subjekty, které jsou skutečně schopny po technické i materiální stránce plnění veřejné zakázky zajistit. Stanovení konkrétních požadavků, které zadavatel považuje jako technické kvalifikační předpoklady za nezbytné, sice závisí na jeho rozhodnutí, současně však platí, že zadavatel je vázán limity zákona. V této souvislosti lze odkázat zejména § 73 odst. 6 zákona, jež připouští stanovení pouze takových kritérií technické kvalifikace, které odpovídají složitosti a rozsahu předmětu plnění veřejné zakázky. Zadavatel musí dále respektovat rovněž zásady zadávání veřejných zakázek zakotvené v § 6 zákona, zejména pak zásadu přiměřenosti a zásadu zákazu diskriminace, neboť stanovení kvalifikačních kritérií nemůže vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení či k jakémukoliv zvýhodnění některého z dodavatelů.

Máme za to, že zadavatel svým postupem při stanovení požadavku na technickou kvalifikaci – (dva autorizovaní inženýři se zkušeností v posl. 5 letech) beze sporu porušil základní zásady zadávání veřejných zakázek, a to zásadu zákazu diskriminace, kdy dle dlouhodobé judikatury a výkladové praxe nemohou kvalifikační kritéria vést k bezdůvodnému omezení možnosti účastnit se zadávacího řízení. Takovým jednáním dochází k následnému ovlivnění počtu podaných nabídek a výběru nejvhodnější nabídky. Z pohledu dodržení zásady přiměřenosti tak ob stojí pouze takové zadávací podmínky, které je zadavatel schopen objektivně a patřičně odůvodnit, aniž by v souvislosti s jejich stanovením došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže.

S ohledem na výše uvedené žádáme tedy zadavatele o přehodnocení nastavení kvalifikační dokumentace.

ODPOVĚDI NA DOTAZY:

Zadavatel k uvedenému dotazu č. 3 ohledně nastavení kvalifikačních požadavků sděluje následující:

Obdobně jako odpověděl zadavatel již v předchozí odpovědi na dotaz č. 2, zadavatel je dle ZZVZ povinen stanovit kritéria technické kvalifikace přiměřeně velikosti, složitosti a technické náročnosti a rozsahu veřejné zakázky.

Cílem kvalifikace určitě nemůže být umožnit všem dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku. V tomto smyslu se vyjadřuje i dodavatelem zmiňované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu („NSS“) sp. zn. 9 Afs 87/2008 ze dne 9.7.2009: „Odpovědnost za stanovení kvalifikačních kritérií je plně na zadavateli. Zadavatel podle předmětu veřejné zakázky volí konkrétní další kvalifikační kritéria, kterými vymezuje odpovídající úroveň způsobilosti dodavatele poskytnout, dodat nebo

provést předmět veřejné zakázky. Účelem kvalifikace je objektivním způsobem zajistit výběr uchazeče o veřejnou zakázku z okruhu těch dodavatelů, kteří mají veškeré právní, finanční, ekonomické a technické předpoklady veřejnou zakázku řádně a včas plnit. Stanovení kvalifikačních kritérií proto **může omezit výběr potenciálních dodavatelů.**“ Z uvedeného rozhodnutí tedy zcela jednoznačně vyplývá, že pokud kvalifikační kritéria souvisí s předmětem veřejné zakázky, jsou ve vztahu k předmětu zakázky přiměřená a sledují tak oprávněný zájem zadavatele, pak má zadavatel možnost omezit účast některých dodavatelů (dodavatelů nesplňujících kvalifikační kritéria) v zadávacím řízení. Uvedené vyplývá rovněž z rozsudku NSS sp.zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008: „Samotná podstata zákazu tzv. skryté diskriminace znemožňuje jakoukoliv mechanickou aplikaci. Není totiž dost dobře možné požadovat po zadavatelích, aby jimi vyžadované kvalifikační předpoklady měly na všechny potencionální uchazeče stejné dopady. Takovýto požadavek by ostatně nebyl ani reálně možný a byl by v rozporu se smyslem kvalifikačních předpokladů, kterým je zajistit právě to, aby nabídku podali pouze uchazeči způsobí ke splnění veřejné zakázky. Odvrácenou stranou stanovení kvalifikačních předpokladů je tedy selekce těch uchazečů, kteří ke splnění veřejné zakázky způsobí nejsou, přičemž o takovéto (legitimními ekonomickými zájmy podložené) selekci nelze v žádném případě hovořit jako o skryté diskriminaci.“

Zadavatel souhlasí s dodavatelem, že oprávnění vést realizaci stavby z pohledu zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorizační zákon“) má osoba autorizovaného inženýra i autorizovaného technika. Zároveň je však v § 18 autorizačního zákona uveden rozsáhlý obsah činností, které nemůže vykonávat autorizovaný technik, ale pouze autorizovaný inženýr. Jedná se především o oprávnění provádět statické a dynamické výpočty staveb, provádění zkoušení a diagnostiky staveb, vydávání odborných stanovisek dokumentací a posudků pro hodnocení vlivu na životní prostředí a provádění geodetických měření. Zároveň nelze srovnávat úroveň odborných znalostí osoby s vysokoškolským vzděláním s osobou se středoškolským vzděláním. Vysokoškolsky vzdělaná osoba má mnohem větší a komplexnější znalost odborných stavebních předmětů.

Předmětem této veřejné zakázky je výstavba velké pozemní stavby, na jejíž výstavbu jsou kladeny výrazně větší nároky, než například na stavbu rodinného domu. Na takto velké zakázce je potřeba zajistit mnohem větší dodržování bezpečnosti práce, ochrany životního prostředí, na stavbě se vyskytuje mnohem větší počet osob, poddodavatelů. Ze strany veřejnosti je stavba pod mnohem větším dohledem.

Vzhledem k velikosti stavby, jejíž předpokládaná cena bez DPH je 236 mil. Kč jsou požadavky na hlavního stavbyvedoucího/vedoucího projektu dle našeho názoru přiměřené. Zástupce hlavního stavbyvedoucího musí být schopen plně nahradit Hlavního stavbyvedoucího/vedoucího projektu. Z tohoto důvodu je požadavek na autorizaci v úrovni inženýr v oboru pozemní stavby v obou případech stanoven stejně. Zadavatel je přesvědčen, že **kvalifikace a zkušenosti osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné zakázky, má významný dopad na úroveň jejího plnění ze strany dodavatel.** Z tohoto důvodu je také kvalifikace a zkušenosti osob, které se budou přímo podílet na plnění veřejné zakázky hodnotícím kritériem a nahrazení člena realizačního týmu je možné jen se souhlasem zadavatele.

S ohledem na výše uvedené, kdy kvalifikace a zkušenosti osob realizačního týmu mají významný dopad na úroveň plnění veřejné zakázky, je zadavatel přesvědčen, že podmínka autorizovaného inženýra představuje přiměřenou podmínku, která je **objektivně zdůvodněná** a reflektuje **oprávněný zájem zadavatele.**

Zadavatel svým postupem při stanovení požadavku na technickou kvalifikaci (požadavek, aby dva členové realizačního týmu splnili kvalifikaci autorizovaného inženýra) neporušil základní zásady zadávání veřejných zakázek, včetně zásady zákazu diskriminace. Pokud zvolené kvalifikační kritérium sleduje oprávněný zájem zadavatele a je objektivně zdůvodněné, pak nemůže vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení, ale naopak vede k výběru okruhu těch dodavatelů, kteří mají veškeré právní, finanční, ekonomické a technické předpoklady veřejnou zakázku řádně a včas plnit.

Zadavatel tak setrvává na svém požadavku na doložení osoby Hlavního stavbyvedoucího/vedoucího projektu a Zástupce hlavního stavbyvedoucího tak jak jsou definovány v zadávací dokumentaci.

Zadavatel k uvedenému dotazu č. 4 sděluje následující:

Zadavatel stanovil u osoby Hlavního stavbyvedoucího/vedoucího projektu, Zástupce hlavního stavbyvedoucího, Specialisty na elektroinstalace a Specialisty na technické zařízení budovy požadavek na prokazatelnou zkušenost s realizací stavby obdobného charakteru, jako je předmětná veřejná zakázka, dokončenou v posledních 5 letech.

Cílem zadavatele určitě nebylo, jak se snaží dodavatel ve svém dotazu dovozovat, diskriminovat potenciální dodavatele, kteří by jinak byly schopni tuto veřejnou zakázku realizovat.

Cílem zadavatele bylo ujištění se, že tyto osoby budou mít reálnou, aktivní zkušenost se stavbou obdobného charakteru. Toho lze docílit pouze časovým omezením nabytí této zkušenosti. Nelze přitom srovnávat úroveň znalostí a zkušeností, které tyto osoby nabyly v posledních 5 letech s úrovní zkušeností a znalostí osob získaných např. před 20 lety. Postupem času se úroveň zkušeností s danou stavbou obdobného charakteru snižuje s tím, jak daná osoba realizuje jiné, odlišné stavby a vytrácí konkrétní, specifické znalosti s obdobným typem staveb. Proto zadavatel stanovil časové období pro zkušenost osob, ve kterém musely být stavby obdobného charakteru dokončeny, na 5 let.

Nadto zadavatel dodává, že samotná zkušenost nemusela být nabyta v posledních 5 letech, ale stavba, na které byla zkušenost nabyta, musela být dokončena v posledních 5 letech. Stavby obdobného charakteru a rozsahu se realizují několik let, proto reálná lhůta je mnohem delší než zmiňovaných 5 let. Zároveň toto nastavení kvalifikace odpovídá požadavku v článku 6.4.1 zadávací dokumentace na významné stavební práce, kde je právě v souladu s § 79 odst. 2 písm. a) ZZVZ stanoven požadavek na prokázání stavebních prací poskytnutých za posledních 5 let. Pokud tedy dodavatel realizoval stavby odpovídající požadavkům stanovených v článku 6.4.1 zadávací dokumentace, měl by mít i odpovídající vedoucí zaměstnance, kteří mají s takovými zakázkami zkušenosti.

Zadavatel tak setrvává na svém požadavku na prokazatelnou zkušenost s realizací se stavbou obdobného charakteru jako je předmětná veřejná zakázka, dokončenou v posledních 5 letech u osob Hlavního stavbyvedoucího/vedoucího projektu, Zástupce hlavního stavbyvedoucího, Specialisty na elektroinstalace a Specialisty na technické zařízení budovy.

V Praze dne 25. 1. 2021

.....

PhDr. Jitka Synková